

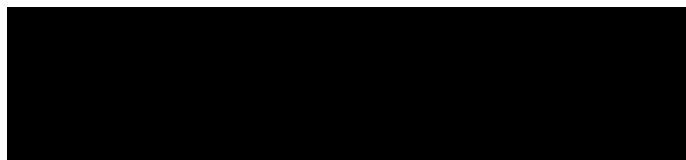
ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ing. Martiny Lacinové a soudců JUDr. Ivety Jířkové a Mgr. Jana Jursíka ve věci

žalobců:

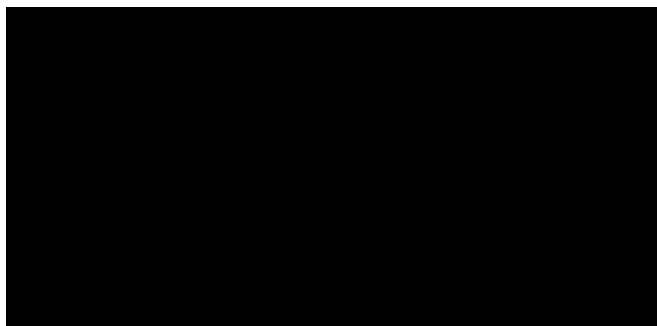

oba zastoupeni advokátem JUDr. Martinem Purkytem,
sídlem Nám. 14. října 496/13, 150 00 Praha 5

proti
žalované:

Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČO 01312774,
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3,
zastoupená advokátem Mgr. Miloslavem Strnadem,
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

za účasti vedlejších
účastníků na straně
žalované:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.
Vypravila: Houdková

o nahrazení projevu vůle, o odvolání žalobců a odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 12.5.2020, č.j. 25 C 98/2018-1022,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. v části, kterou byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků:

potvrzuje.

- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. v části, kterou byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků

mění tak, že žaloba se v této části zamítá.

- III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II. **mění tak**, že žalovaná je povinna zaplatit každému ze žalobců na náhradu řízení před soudem prvního stupně částku 519 371,82 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobců.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit každému ze žalobců na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 10.667,68 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobců.
- V. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů odvolacího řízení proti vedlejším účastníkům na straně žalované.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Českých Budějovicích (dále „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 12.5.2020, č.j. 25 C 98/2018-1022 (v pořadí druhým) nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu ve výroku I. blíže specifikovaných pozemků parc. č. [REDAKCE], které jsou ve vlastnictví České republiky, podle ust. § 11a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o půdě“). Výrokem II. rozhodl o nákladech řízení tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobcům k rukám jejich právního zástupce náklady řízení ve výši 148.416 Kč.
- Žalobci se podanou žalobou domáhali nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci v žalobním petitu přesně označenou smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona o půdě s odůvodněním, že v důsledku svévolného a liknavého postupu žalované dosud nebyly uspokojeny nároky žalobců na náhradu za pozemky nevydané v restituci. Soud prvního stupně rozsudkem ze dne 23.4.2019, č.j. 25 C 98/2018-538 (v pořadí prvním) nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu ve výroku I. tohoto rozsudku blíže specifikovaných pozemků v k.ú. [REDAKCE], ohledně pozemků uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku žalobu jako nedůvodnou zamítl a rozhodl o

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.
Vypravila: Houdková

nákladech řízení. K odvolání žalobců i žalované Krajský soud v Českých Budějovicích (dále „odvolací soud“) rozsudkem ze dne 25.7.2019, č.j. 19 Co 870/2019-677 tento rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. a v části výroku II., kterou byla zamítnuta žaloba o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve výroku uvedených v k.ú. [REDACTED]

[REDACTED], potvrdil; v části výroku II. týkající se pozemku parc. č. [REDACTED] změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu těchto pozemků a v části výroku II., kterou byla zamítnuta žaloba o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu ve výroku konkretizovaných pozemků v k.ú. [REDACTED]

[REDACTED] a ve výroku III., o nákladech řízení rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že žalobci jsou aktivně věcně legitimováni jako oprávněné osoby dle § 4 odst. 4 zákona o půdě a že postup žalované ve vztahu k žalobcům byl liknavým a svévolným. Za správná považoval i skutková zjištění soudu prvního stupně týkající se hodnoty nevydaných pozemků včetně právního hodnocení těchto otázek. Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podala žalovaná dovolání, které bylo usnesením Nejvyššího soudu ze dne 19.2.2020, č.j. [REDACTED] odmítnuto s tím, že není přípustné, neboť žalovanou nastolené právní otázky již byly v rozhodovací praxi dovolacího soudu řešeny, odvolací soud se od judikaturou přijatého řešení neodchýlil a není žádného důvodu tyto otázky dovolacím soudem znovu posoudit odchylně.

3. Po částečném zrušení v pořadí prvního rozsudku soudu prvního stupně odvolacím soudem vyšel soud prvního stupně ze závěrů shora citovaných rozsudků odvolacího soudu a Nejvyššího soudu, doplnil dokazování při opětovném přezkoumávání překážek vydání zbývajících sporných pozemků oprávněným osobám – žalobcům a věc právně posoudil podle zákona č. 229/1991 Sb., zákona o půdě a zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu. Při posuzování vhodnosti žalobci požadovaných pozemků k bezúplatnému převodu vycházel soud prvního stupně z ustálené judikatury, tak jak je podrobně citována v odstavci 14. odůvodnění napadeného rozsudku. Po doplnění dokazování vzal soud prvního stupně za prokázané, že žádné překážky pro vydání žalobcům nejsou dány u pozemku parc. č. [REDACTED], pozemku parc. č. [REDACTED] a pozemku parc. č. [REDACTED], s těmito závěry vyslovila souhlas rovněž žalovaná. Ohledně pozemků parc. č. [REDACTED] [REDACTED] soud prvního stupně uzavřel, že tyto pozemky jsou pronajaty za účelem provozování drobné zemědělské činnosti jako zahrada, a to pozemek parc. č. [REDACTED] [REDACTED], žalovaná však neprokázala, že by zde existovala funkční souvislost posuzovaného pozemku se sousedními pozemky či stavbami. Pokud jde o pozemek parc. č. [REDACTED], pak jde o trvalý travní porost, který je dle nájemní smlouvy pronajat [REDACTED] za účelem lesní školkařské činnosti. Z předložených snímků bylo zjištěno, že je pozemek užíván jako zahrada [REDACTED], spolu s ostatními pozemky v jejich vlastnictví je oplocen. Hospodářský provoz souboru nemovitostí [REDACTED] bez předmětného pozemku není ve své podstatě vyloučen, nemovitosti v jejich vlastnictví jsou nadále bezproblémově využitelné, při případném převodu předmětného pozemku do vlastnictví žalobců nedojde k zamezení přístupu či užívání těchto nemovitostí. Ani odkaz žalované na nízkou výměru pozemku nepostačuje pro závěr o nevhodnosti tohoto pozemku k zemědělskému obhospodařování. Soud prvního stupně proto uzavřel, že všechny pozemky, které po částečném zpětvetí žaloby ze strany žalobců zůstaly předmětem řízení, jsou vhodné k převodu na žalobce jako oprávněné osoby. Ocenění těchto pozemků učinili účastníci řízení nesporným, ocenění vychází ze znaleckého posudku zpracovaného [REDACTED] ze dne 1.9.2018. Pokud jde o výši restitučního nároku žalobců,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

Vypravila: Houdková

vychází soud prvního stupně z ocenění stanoveného v řízení znalcem [REDAKCE], dle kterého restituční nárok žalobců činí 16.125.290 Kč. Pokud žalovaná namítala nesprávnost přístupu znalce při řešení otázky aplikace srážek dle přílohy č. 7 vyhl. č. 182/1988 Sb. při oceňování odňatých pozemků, pak tato otázka byla předmětem přezkumu soudu vyšších stupňů v projednávané věci. Soud prvního stupně doplnil dokazování znaleckým posudkem [REDAKCE] a obsahem jeho výsledku v protokolu o jednání ze dne 16.12.2019 před Okresním soudem ve Svitavách v řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE]. Přes toto doplněné dokazování setrval na již vyslovených závěrech o úplnosti a přesvědčivosti znaleckého posudku [REDAKCE], který považuje ve spojení s dodatkem a osobním výsledkem znalce za úplný, logický a souladný s ostatními důkazy, když ani z úvah vyslovených znalcem [REDAKCE] nelze učinit závěr o naplnění podmínek předmětných srážek. Soud prvního stupně vyšel z toho, že v řízení již byl pravomocnými rozsudky uspokojen nárok žalobců v celkové hodnotě 4.359.870,83 Kč + v rámci odvolacího řízení ve výši 2.684 Kč. V řízení vedeném u Okresního soudu Plzeň – město pod sp. zn. [REDAKCE] byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků v celkové hodnotě 87.371,10 Kč a v řízení vedeném u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. [REDAKCE] bylo rozhodnuto o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků v celkové hodnotě 2.329.789,89 Kč. Předmětem řízení v projednávané věci je nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků celkem v hodnotě 66.249 Kč. Restituční nárok žalobců tak dosud není plně uspokojen. S těmito závěry soud prvního stupně žalobě ohledně pozemků specifikovaných ve výroku I. napadeného rozsudku vyhověl s tím, že žalobci nabývají tyto pozemky do spoluvlastnictví dle navrhovaného znění smlouvy každý v rozsahu spoluvlastnického podílu jedné poloviny ve vztahu k celku. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že procesně úspěšným žalobcům soud přiznal náhradu účelně vynaložených nákladů, tj. nákladů právního zastoupení žalobců advokátem, když odměnu za jeden úkon u každé ze zastupovaných osob stanovil podle § 9 odst. 3 písm. b) za užití § 7 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. částkou 2.000 Kč. Náklady řízení celkem stanovil ve výši 148.416 Kč.

4. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolání z důvodů vymezených v § 205 odst. 2 písm. d), e) a g) o.s.ř. Žalovaná uvedla, že nesouhlasí se závěry rozhodnutí vydaných v tomto řízení, má za to, že jimi bylo porušeno její právo na vlastnictví majetku a právo na spravedlivý proces, proto proti nim podala dne 30.4.2020 ústavní stížnost. Žalovaná opětovně brojí proti závěru soudu prvního stupně, že celkový restituční nárok žalobců činí 16.125.290 Kč, když poukazuje na nově předložený znalecký posudek [REDAKCE] ze dne 26.7.2019 a protokol o jeho výsledku ze dne 16.12.2019 učiněný před Okresním soudem ve Svitavách v řízení sp. zn. [REDAKCE]. Žalovaná považuje za nesprávné také posouzení otázky svévole a liknavosti na straně žalované. Žalovaná uvádí, že nemůže jednat svévolně a liknavě za situace, kdy správně ocenila restituční nárok žalobců, nabízí dostatek pozemků ve veřejných nabídkách, podstatnou část restitučního nároku žalobců již uspokojila a je ve vztahu k žalobcům dostatečně aktivní. Žalovaná nesouhlasí s právním posouzením věci, pokud jde o částečně stavební charakter nevydaných pozemků. Dle názoru žalované byly nevydané pozemky vykoupeny za účelem zemědělské výroby, nikoliv za účelem jejich stavebního využití. Opětovně uvádí námitky, které uváděla již před soudem prvního stupně a soudem odvolacím v předchozí fázi řízení s tím, že tyto námitky žalované soudy nereflektovaly a ani v odůvodnění napadeného rozsudku se s nimi soud nevypořádal. Dle žalované je třeba uplatnit srážky dle oceňovací vyhlášky tak, jak je stanovil znalec [REDAKCE] ve svém posudku. Tento znalec pro případ nevydaných pozemků dle § 14 odst. 1 oceňovací vyhlášky dospěl k závěru, že v takovém případě by výše restitučního nároku žalobců činila částku 9.749.612 Kč. Žalovaná je nicméně i nadále přesvědčena o tom, že odňaté pozemky byly oceněny správně jako zemědělské. Pokud jde o převoditelnost náhradních pozemků, pak žalovaná má za to, že soud prvního stupně ji nesprávně posoudil ve vztahu k pozemkům parc. č. [REDAKCE]. Soudu prvního stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

Vypravila: Houdková

žalovaná vytýká, že neprovedl důkaz místním šetřením ohledně těchto pozemků. Žalovaná navrhl, aby odvolací soud učinil ve smyslu § 93 odst. 2 o.s.ř. dotaz na současné nájemce těchto pozemků, zda vstupují do řízení jako vedlejší účastníci na straně žalované, neboť jako vlastníci pozemků a budovy, které je ve funkčním celku s předmětným pozemkem, mohou mít zájem na výsledku řízení. Závěrem žalovaná uvedla, že je i nadále přesvědčena o tom, že žaloba by měla být jako nedůvodná zamítnuta pro nenaplnění podmínky svévolného a liknavého přístupu na straně žalované a i proto, že restituční nárok žalobců není dostatečný. Žalovaná proto navrhl, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek tak, že se žaloba zamítá a žalobcům uložil povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení včetně řízení odvolacího.

5. Proti rozsudku soudu prvního stupně podali odvolání také žalobci, a to výslovně proti výroku II., o nákladech řízení. Žalobci odvolání opírají o důvod uvedený v § 205 odst. 2 písm. c) o.s.ř., tedy že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a o důvod dle § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř., tedy, že napadené rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Žalobci souhlasí se závěry soudu prvního stupně týkajícími se liknavosti a svévole žalované a ocenění restitučního nároku. Žalobci však mají za to, že soud prvního stupně nesprávně určil tarifní hodnotu sporu, když použil § 9 odst. 3 písm. c) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu a vycházel z tarifní hodnoty 35.000 Kč. Dle žalobců mělo být správně vycházeno z ust. § 7 bod 5, 6 advokátního tarifu a tarifní hodnotu určit z ceny věci dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu. Tarifní hodnota sporu by dle názoru žalobců měla být odvozena od ocenění nemovitostí, které byly žalobcům v jednotlivých fázích řízení jako restituční náhrada vydány. Žalobci vychází stejně jako soud prvního stupně z přiznaných počtů úkonů právní služby v jednotlivých fázích řízení, jakož i z přiznané náhrady za ztrátu času a náhrady cestovních výdajů, náklady řízení vynaložené před jednotlivými soudy do vydání napadeného rozsudku celkem vyčíslili částkou 1.043.285,98 Kč. Žalobci proto navrhl, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. tak, že žalované uloží povinnost zaplatit žalobcům takto vyčíslenou náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejich právního zástupce a přizná žalobcům náhradu nákladů odvolacího řízení.
6. Žalobci k odvolání žalované uvedli, že rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé, tedy ve výroku I. považují za správný po věcné i právní stránce a plně se ztotožňují i s jeho odůvodněním. Žalobci plně odkazují na závěry rozhodnutí vydaných v předchozí fázi tohoto řízení, jelikož se týkají totožných odvolacích námitek, které žalovaná opětovně vznáší i ve svém aktuálním odvolání. Žalobci poukazují na zásadu předvídatelnosti soudního rozhodování a odkazují na § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník s tím, že dle právního názoru žalobců je povinností obecných soudů vycházet z jimi citovaných soudních rozhodnutí při posuzování předmětného případu. Pokud jde o aktuální neuspokojenou výši restitučního nároku žalobců, pak u žalobce a) činí 4.272.998,77 Kč a u žalobkyně b) činí částku 4.346.037,09 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobci se v tomto řízení nyní domáhají převodu pozemků, jejichž cena činí mezi účastníky nespornou částku 66.249 Kč, nedojde k přečerpání dosud neuspokojené výše restitučního nároku žalobců. Pokud jde o odvolací námítka žalované, pak dle žalobců nejsou důvodné, neboť rozhodnutí soudu prvního stupně je logicky strukturováno a srozumitelně vyargumentováno. Soud se v odůvodnění rozsudku řádně vypořádal s relevantními námítkami a je z něj zřejmé, o jaké důkazy opřel svá skutková zjištění, stejně jako je z obsáhlé argumentace zřejmé, na jakém (právním) základě učinil přijaté právní názory. Pokud žalovaná rozporuje závěr soudu prvního stupně, že žalobcům nevydané pozemky měly být částečně oceněny jako pozemky stavební, pak s tímto názorem žalobci nesouhlasí a odkazují na předchozí závěry soudů o charakteru nevydaných pozemků při řešení restitučního nároku žalobců na podkladě identických, skutkových a důkazních zjištění, a to například v rozhodnutí sp. zn. [REDACTED]. Stejně tak nepovažují za důvodnou námítku žalované, že nelze aplikovat rozhodnou územně plánovací dokumentaci z roku 1938, tj. zejména plán Státní regulační komise z roku 1938. Odkazují na judikaturu Nejvyššího soudu, dle které se i v takovém případě jednalo o platnou, potvrzenou a

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

Vypravila: Houdková

relevantní územně plánovací dokumentaci vztahující se k funkčnímu využití sporných pozemků, neboť platnost a potvrzení regulačního plánu byla hodnověrně prokázána jinými důkazy, a orgány veřejné moci z této územně plánovací dokumentace při výkonu své působnosti vycházely a podle ní postupovaly. Žalobci se dále podrobně vyjadřují také k realizaci výstavby na předmětných pozemcích. Pokud jde o námitky žalované, zpochybňující závěry soudního znalce [REDAKCE] pak žalobci poukazují na to, že předložený znalecký posudek [REDAKCE] byl podroben zevrubnému přezkumu jak soudu prvního stupně, tak soudu odvolacího i Nejvyššího soudu. Žalobci proto nemají jakýkoliv důvod se od jeho závěrů odchýlit. Pokud jde o aplikaci srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky, pak tyto lze aplikovat pouze za situace, kdy bude nade vše pochybnost prokázána, že jsou naplněny podmínky pro jejich aplikaci, přičemž pokud tak prokázáno nebude, je namíste předmětné srážky neaplikovat, jak vyplývá z žalobci citovaných rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR. Soudní znalec [REDAKCE] se otázkou aplikovatelnosti příslušného ustanovení o snížení ceny dle přílohy 7 oceňovací vyhlášky ve znaleckém posudku výslovně zabýval. Žalovaná neprokázala, že by byl v daném případě dán důvod pro aplikaci jakékoliv srážky dle oceňovací vyhlášky. Žalobci předložili znalecký posudek zpracovaný [REDAKCE] ze dne 2.4.2020, který se vyjadřuje k závěrům znaleckého posudku [REDAKCE]. Žalobci považují rozhodnutí soudu prvního stupně za správné, i pokud jde o převoditelnost náhradních pozemků, a to pozemků parc. č. [REDAKCE]. Žalobci uvádějí, že nájemní vztah není překážkou převoditelnosti náhradního pozemku a dle žalobců převodu těchto náhradních pozemků nebrání žádná zákonná překážka dle § 11 zákona o půdě či dle § 6 zákona o Státním pozemkovém úřadě, resp., že jde o pozemky vhodné pro převod. Žalobci proto navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. jako věcně správný potvrdil a přiznal žalobcům plnou náhradu nákladů odvolacího řízení.

7. Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „odvolací soud“) po zjištění, že odvolání žalobců a odvolání žalované byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a jsou přípustná, přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobců je důvodné, odvolání žalované je důvodné pouze zčásti.
8. Na výzvu žalované vstoupili do řízení jako vedlejší účastníci na straně žalované [REDAKCE].
9. Odvolací soud podle § 213 o.s.ř. doplnil dokazování rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 16.6.2020, č.j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Rokycanech ze dne 28.11.2019, č.j. [REDAKCE], kterými bylo pravomocně rozhodnuto o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků v hodnotě celkem 439.553,90 Kč. Z usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.9.2019, č.j. [REDAKCE] bylo zjištěno, že [REDAKCE] jako [REDAKCE] nabyli každý jednu polovinu nemovitostí v k.ú. [REDAKCE], a to pozemku parc. č. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba – [REDAKCE] a pozemku parc. č. [REDAKCE] zahrada a parc. č. [REDAKCE] ostatní plocha – silnice. Pachtovní smlouvou č. [REDAKCE] ze dne 16.10.2019 bylo prokázáno, že pachtýřem pozemku parc. č. [REDAKCE] je na základě této smlouvy [REDAKCE]. Odvolací soud dále doplnil dokazování znaleckým posudkem znalce [REDAKCE] ze dne 2.4.2020, který vypracoval jako vyjádření k aplikaci srážek dle přílohy č. 7 vyhl. č. 182/1988 Sb. dle znaleckého posudku č. [REDAKCE] ze dne 26.7.2019 zpracovaného znalcem [REDAKCE].
10. Odvolací soud stejně jako soud prvního stupně věc právně posoudil podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o půdě) a zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu. Odvolací soud poukazuje na skutečnost,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

Vypravila: Houdková

že nárok žalobců na nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s nimi smlouvu o bezúplatném převodu konkrétních náhradních pozemků, které si žalobci sami vybrali jako náhradu za pozemky nevydané v restituci podle zákona o půdě, byl v tomto řízení již odvolacím soudem k odvolání žalované přezkoumán, odvolací soud pravomocně rozhodl rozsudkem ze dne 25.7.2019, č.j. [REDACTED]. Dovolání žalované podané proti tomuto rozsudku odvolacího soudu bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 19.2.2020, č.j. [REDACTED] jako nepřípustné odmítnuto; ústavní stížnost podaná žalovanou proti rozhodnutí Nejvyššího soudu, odvolacího soudu a soudu prvního stupně vydaným v projednávané věci byla usnesením Ústavního soudu ze dne 8.9.2020 sp. zn. [REDACTED] jako návrh zjevně neopodstatněný rovněž odmítnuta. Odvolací soud setrvává na závěrech o aktivní věcné legitimaci žalobců, liknavosti a svévoli žalované, neboť skutková zjištění soudu prvního stupně v tomto směru jsou úplná a správná a správné je i právní hodnocení těchto otázek. V podrobnostech odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku soudu prvního stupně včetně judikatury Nejvyššího soudu v něm uvedené. Žalovaná po částečném zrušení věci odvolacím soudem a vrácení soudu prvního stupně zpět opakovaně zpochybnila správnost ocenění restitučního nároku žalobců, když předložila znalecký posudek [REDACTED]. Soud prvního stupně měl k dispozici i protokol o výsledku tohoto znalce ze dne 16.12.2019 před Okresním soudem ve Svitavách v rámci řízení vedeného pod sp. zn. [REDACTED]. Odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně, že ani po doplnění dokazování o znalecký posudek [REDACTED] včetně protokolu o jeho výpovědi před soudem nebyly zpochybněny závěry znalce [REDACTED], které učinil ve svém znaleckém posudku ohledně aplikace srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Odvolací soud pak doplnil dokazování ještě znaleckým posudkem [REDACTED] ze dne 2.4.2020, který byl vypracován právě za účelem vyjádření k aplikaci srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky dle znaleckého posudku zpracovaného znalcem [REDACTED]. Znalec [REDACTED] se velmi podrobně vyjadřuje k aplikovatelnosti přílohy č. 7 vyhl. č. 182/1988 Sb., k ocenění odňatých pozemků a posouzení každé jednotlivé srážky podle tabulky I. přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Závěr znalce, že nebyly naplněny atributy pro aplikaci srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky, je velmi podrobně, přesvědčivě a logicky odůvodněn. Odvolací soud tak i po doplnění dokazování setrvává na závěru, že odňaté pozemky byly zčásti pozemky stavebními a jako takové je třeba je ocenit a vychází proto ze závěrů znaleckého posudku [REDACTED] v tom směru, že restituční nárok žalobců činí 16.125.290 Kč. Odvolací soud při posuzování výše restitučního nároku vycházel z judikatury Nejvyššího soudu, a to usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4.7.2016, sp. zn. 28 Cdo 1754/2016 či usnesení ze dne 24.1.2017, sp. zn. 28 Cdo 1013/2016, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1.3.2017, sp. zn. 28 Cdo 4120/2016. Odvolání žalované směřující do výše restitučního nároku žalobců proto není dle odvolacího soudu důvodné. Naopak pokud soud prvního stupně dospěl k závěru, že postup žalované a jejího právního předchůdce byl svévolný a liknavý, když nárok žalobců nebyl dosud zcela uspokojen, proto je nárok žalobců na uspokojení nároku oprávněných osob v podobě soudního rozhodnutí, jímž bude nahrazen projev vůle žalované k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu konkrétních pozemků ve vlastnictví státu důvodný, považuje odvolací soud za správný. Odvolací soud vychází ze zjištění soudu prvního stupně o tom, že v době jeho rozhodování byl na základě pravomocných rozhodnutí soudu nahrazen projev vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků v celkové hodnotě 6.779.715,82 Kč (odstavec 30 odůvodnění napadeného rozsudku). V průběhu odvolacího řízení nabylo právní moci rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 16.6.2020, č. j. [REDACTED] ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Rokycanech ze dne 28.11.2019, č. j. [REDACTED] kterým bylo rozhodnuto o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků v hodnotě 439.553,90 Kč. V době rozhodování odvolacího soudu tak restituční nárok žalobců dosud nebyl uspokojen a námitka žalované, že rozhodnutím soudu v této věci dojde k přečerpání nároku žalobců, tak není důvodná. Správný je také závěr soudu prvního stupně o vhodnosti pozemků parc. č. [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.
Vypravila: Houdková

██████████ k převodu na žalobce. Závěry soudu prvního stupně vyplývají z provedených důkazů a žalovaná v průběhu řízení sama uzavřela, že u těchto konkrétních pozemků žádné překážky pro jejich vydání žalobcům nejsou. Odvolací soud proto podle § 219 o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci I., pokud jde o tyto tři citované pozemky, jako věcně správný potvrdil.

11. Odvolání žalované shledal odvolací soud důvodným pouze pokud jde o otázku převoditelnosti pozemků parc. č. ██████████. Odvolací soud vychází jak z listinných důkazů provedených soudem prvního stupně, tak z tvrzení vedlejších účastníků o způsobu využívání těchto pozemků, která učinili účastníci v odvolacím řízení nespornými. Pozemek parc. č. ██████ užívají ██████████ jako zahradu na základě nájemní smlouvy ze dne 2.10.2009, z jejich vyjádření vyplývá, že pozemek je užíván dlouhodobě, když původně byl pozemek přidělen ██████████ jako náhrada za jiný pozemek. Pozemek využívají ██████████ a jejich právní předchůdci od šedesátých let jako zahradu pro pěstování zeleniny, chov slepic a včel, na pozemku je kůlna a staré ovocné stromy. Zahrada par. č. ██████ bezprostředně navazuje na zahradu parc. č. ██████ a dům ██████ ve vlastnictví ██████████. Pozemek parc. č. ██████████ se nachází za domem čp. ██████, který je nyní v podílovém spoluvlastnictví ██████████. Pozemek nyní užívají společně, pachtovní smlouvu uzavřel se žalovanou paní ██████████. Tento pozemek byl užíván právními předchůdci ██████████ od roku 1970, byl jim přidělen jako náhrada za jiný pozemek. Pozemek je užíván jako zahrada, je na něm altán, sloužil k chovu slepic, pěstování zeleniny a rekreaci. Odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně dospěl k závěru, že s ohledem na konkrétní okolnosti a charakter užívání pozemků parc. č. ██████████ nejsou tyto pozemky vhodné k převodu na žalobce. Oba pozemky tvoří funkční celek s jiným pozemkem (zahradou) a nachází se na nich drobné stavby ve vlastnictví třetí osoby. Pozemky jsou takto užívány již několik desetiletí, jsou oploceny a tvoří se stavbami a nemovitými věcmi ve vlastnictví ██████████ (v případě pozemku parc. č. ██████) a ██████████ (v případě pozemku parc. č. ██████) jednotný funkční celek. Odvolací soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu k této otázce, např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6.12.2017, sp. zn. 28 Cdo 4447/2017, rozsudek ze dne 4.6.2019, sp. zn. 28 Cdo 547/2019 či rozsudek ze dne 11.12.2019, sp. zn. 28 Cdo 3266/2019. Pokud jde o pozemek parc. č. ██████████, vychází odvolací soud ze skutkových zjištění soudu prvního stupně učiněných z listinných důkazů a výslechu svědka ██████████. Pozemek parc. č. ██████████ je dle katastru nemovitostí trvalým travním porostem, fakticky je součástí zahrady, kterou užívají ██████████ a je společně s pozemky v jejich vlastnictví oplocen. S ohledem na výměru tohoto pozemku 75 m² a skutečnost, že přes tento pozemek je přístup ke studni ve vlastnictví ██████████, dospěl odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně k závěru, že pozemek není vhodný k převodu na žalobce, a to zejména z toho důvodu, že není vhodný k zemědělskému obhospodařování. Odvolací soud proto s těmito závěry změnil napadený rozsudek ve výroku v odstavci I. ohledně těchto tří pozemků podle § 220 o.s.ř. tak, že žalobu v tomto rozsahu jako nedůvodnou zamítl.
12. Odvolací soud k odvolání žalobců přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně o nákladech řízení a dospěl k závěru, že odvolání žalobců je důvodné. Soud prvního stupně správně dovodil, že procesně úspěšným žalobcům náleží náhrada účelně vynaložených nákladů řízení, správně zohlednil jednotlivé úkony právní služby vynaložené před soudy jednotlivých stupňů, správně je vypočtena i náhrada cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času. Soud prvního stupně však nesprávně stanovil výši odměny za jeden úkon právní služby, když vycházel z tarifní hodnoty stanovené podle § 9 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, tedy z tarifní hodnoty 35 000 Kč. Odvolací soud vychází z aktuální judikatury Nejvyššího soudu, dle které rozhodnutí soudu, jímž se České republice ukládá uzavřít s oprávněnou osobou smlouvu o bezúplatném převodu náhradního pozemku podle zákona o půdě, nemá povahu rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

Vypravila: Houdková

ukládajícího prohlášení vůle ve smyslu ustanovení § 161 odst. 3 o.s.ř. (tudíž není namístě aplikovat ustanovení § 9 odst. 3 písm. b/ advokátního tarifu), odměnu za úkon právní služby je třeba stanovit z hodnoty převáděných pozemků. V projednávané věci bylo rozsudkem odvolacího soudu ze dne 30.5.2019, č. j. 19 Co 662/2019-308 pravomocně rozhodnuto o nahrazení projevu vůle žalované ohledně pozemků v hodnotě 4.362.554,83 Kč, tímto rozsudkem odvolací soud po změně napadeného rozsudku soudu prvního stupně rozhodl o nahrazení projevu vůle žalované ohledně pozemků v celkové hodnotě 44.959,75 Kč. Žalobce tak byl v tomto řízení úspěšný ohledně uspokojení jeho restitučního nároku ve výši 4.407.514,58 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby podle § 7 advokátního tarifu činí 25.940 Kč, podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu se snižuje o 20 % na částku 20.752 Kč, tj. odměna advokáta za jeden úkon právní služby při zastupování dvou žalobců celkem činí 41.504 Kč. Odvolací soud vychází stejně jako soud prvního stupně, že za řízení před soudem prvního stupně ve fázi před vydáním prvního rozsudku odvolacího soudu náleží odměna za 15 úkonů právní služby, za první odvolací řízení odměna za 3,5 úkonu právní služby a za řízení před odvolacím soudem odměna za jeden úkon právní služby. Celkem tak odměna za 19,5 úkonu právní služby činí 809.328 Kč. K této odměně náleží 20 režijních paušálů, tj. 6.000 Kč a 21 % DPH z těchto částek, ve výši 171.218,88 Kč. Náklady na právní zastoupení za první řízení před soudem prvního stupně, odvolacím soudem a Nejvyšším soudem tak dosahují částky 986.546,88 Kč. Za další fázi řízení před soudem prvního stupně náleží odměna za 7 úkonů právní služby, v této fázi řízení však bylo předmětem již jenom 6 pozemků a žalobci byli úspěšní ohledně 3 pozemků v celkové hodnotě 44.959,75 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby podle § 7 advokátního tarifu tak činí 2 900 Kč, podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu se snižuje na částku 2.320 Kč, za zastupování obou žalobců tak náleží odměna advokáta za jeden úkon právní služby ve výši 4.640 Kč. Za 7 úkonů právní služby činí odměna 32.480 Kč, dále k ní náleží 7 režijních paušálů po 300 Kč, cestovné tak jak bylo vyčísleno soudem prvního stupně ve výši 6.157,82 Kč, náhrada za ztrátu ve výši 2.400 Kč a 21 % DPH ve výši 9.058,94 Kč. Za tuto fázi řízení před soudem prvního stupně tak náklady na právní zastoupení dosahují částky 52.196,76 Kč. Náklady řízení žalobců před soudem prvního stupně tak činí 1.038.743,64 Kč. Protože žalobci mají postavení samostatných společníků, náleží každému z nich polovina z této částky, tj. 519.371,82 Kč. Odvolací soud proto postupoval podle § 220 o.s.ř. a změnil napadený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. tak, že uložil žalované povinnost zaplatit každému ze žalobců na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 519.371,82 Kč, a to v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o.s.ř. a § 149 odst. 1 o.s.ř. do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejich právního zástupce.

13. Výrok o nákladech odvolacího řízení vyplývá z ustanovení § 224 odst. 1, 2 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalobci byli se svými odvoláním úspěšní, žalovaná byla úspěšná pouze částečně, a to nikoliv pokud jde o výši restitučního nároku žalobců, ale pouze pokud jde o vhodnost konkrétních pozemků k převodu na žalobce. Odvolací soud zohlednil charakter daného řízení i skutečnost, že důvodem celého sporu je svévole a liknavost státu při uspokojování restitučního nároku žalobců, proto jim přiznal plnou náhradu nákladů odvolacího řízení. Tyto náklady představuje odměna za tři úkony právní služby, a to odvolání do nákladů řízení, písemné vyjádření k odvolání žalované a účast na jednání odvolacího soudu. Odvolací soud nepovažoval za účelný úkon právní služby další písemné podání žalobců ze dne 28.7.2020. Odměna za jeden úkon právní služby z předmětu odvolacího řízení, ve kterém byli žalobci úspěšní, tj. částky 44.959,75 Kč, činí za zastupování obou žalobců celkem 4.640 Kč. Za tři úkony tak odměna dosahuje částky 13.920 Kč, dále k ní náleží tři režijní paušály po 300 Kč, náhrada za ztrátu času na cestě k soudnímu jednání za 8 započatých půlhodin po 100 Kč a cestovné právního zástupce žalobců k odvolacímu soudu a zpět do sídla advokátní kanceláře. Cestovné odvolací soud stanovil dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. při vzdálenosti 302 km, průměrné spotřebě použitého motorového vozidla dle předloženého technického průkazu ve výši 7,7 l/100 km, ceně benzínu 95 dle vyhlášky 32 Kč/1 l a sazbě základní náhrady 4,20 na 1 km ve výši 2.012,53 Kč. Náklady odvolacího řízení po připočtení 21 % DPH ve výši 3.702,83 Kč tak dosahují částky

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá.

Vypravila: Houdková

21.335,36 Kč. Odvolací soud proto uložil žalované povinnost zaplatit každému ze žalobců polovinu této částky, tj. 10.667,68 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich právního zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek § 237 o.s.ř. podané do 2 měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

České Budějovice 24. září 2020

Mgr. Ing. Martina Lacinová v. r.
předsedkyně senátu